

RABBI MOSES FEINSTEIN
433 F. D. N. DRIVE
New York N. Y. 10002
—
Oflegon 7-1222

משה פיינשטיין
ר"ם תמורת ירושלים
כנוא יורק

כע"ה

ד"ה כסלו חשמ"ה
למע"כ ידידי הנכבד מוהר"ר דר. ש. ש. ש. בנודי שליט"א, נכדו של האי גברא
רבה, הגאון מוהר"ר ר' ארי' זצ"ל, בכרכא שלום וברכה וכו"ס.
אחדשה"ט
הנה נכדי, הרח"ג מוהר"ר מרדכי טענדלער שליט"א, דיבר לי כאריכות בכמה
מהסיקוה וחחקירוה שנחחדש אצל ידידי, מחמת המסק סערכאוה הראשיות כנוא
יארק הכריעו, לקבל "מיחה המוח" כהגדרת מיחה.
למעשה, כפי ששמעתי מחבני, חרב הגאון מוהר"ר משה דוד טענדלער שליט"א,
הערכאוה ר' זכלו הגדרה שגם מוצק לדינא, הגדרה שקוראים "ההארבערד קריטיראי"
זנחשכ טמס כ"מחוך ראשו" ר"ל של החולח, שהמוח ככך, ר"ל, טמס מחעכל.
וחנה, אף שהלב עריון יכול לדחוף לכמה ימים, מ"ס כל זמן שאין להחולח
כוח נשימה עצמאית, נחשב כמת, וכרביארחי כחשוכחי כא"מ יו"ד ח"ג סימן קל"ב.
כמקרה שביח חולים, או איזה מדינה, יחזיל להחשיב כמתים גם חולים שלינא
חיים, ויחחייכו הרופא שפטל בחולח זה, לצדוה שיסלקו החולה ממכשירי נשימה,
הנה מעצם הריון, נחשב כ"חד עברא דנהרא", שהרי בלעדו, יש עוד רופאים שכך
יצוו, ומ"מ עריון שיסלק עצמו מטיפול החולח, וישאר ביד הביח חולים לצדוה
כרצונם.
אבל במקרה ש, חולה יהודי, מחוייב הרופא וה"ה שאר יהודים, לעשות כל שכיכלחט
לחצילו, אף שרק מצילו לכמה ימים, שהרי כבר הוי כרוסט, וגם אם הצלה זו
יחחייב הרופא להוציאו הון רב, לשלם לחמשכה המכשירי נשימה השאר סיפולן,
מחוייב כן לעשות, וכפי הגדריס של הארכת חיי ענה.
ואם יהיה איבה, יחיו מחוייבים כן לעשות גם לבוים.
ואסיים בכרכא שכזכר בקדמך לקירוטו כמלואו של "אני ה' רופאיך" בביאת משיח
צדקיננו.
בידידוה,

משה פיינשטיין

* מכתב שמסר הנמען, ד"ר בונדי, בחורף תשנ"ב למשפחת טנדלר.
מכתב זה לא היה ידוע עד למסירתו, עם התעוררות הפולמוס הגדול על דעתו של הגר"מ פ
בסוגיית המות המוחי. המכתב הוכתב באידיש ע"י הגר"מ פ ותורגם ע"י התלמיד שהדפיסו, חתנו
של הרב מרדכי סוויצקי.
המכתב נקרא במלואו ע"י הגר"מ פ קודם שהוסיף עליו את חתימתו וחותמו.

משה פיינשטיין
 ר"מ תפארת ירושלים
 בנוא יארק

בע"ה

ר"ח כסלו תשמ"ה

למע"כ ידידי הנכבד מוהר"ד ד"ר ש. ש. בנדי שליט"א, נכדו של האי גברא רבה, הגאון מוהר"ד יוסף ברויאר זצ"ל, בברכת שלום וברכה וכט"ס. אחדשה"ט,

הנה נכדי, הרה"ג מרדכי טענדלער שליט"א, דיבר לי באריכות בכמה מהספיקות והחקירות שנתחדש אצל ידידי, מחמת הפסק שערכאות הראשיות בנוא יארק הכריעו, לקבל "מיתת המוח" כהגדרת מיתה.

למעשה, כפי ששמעתי מחתני, הרב הגאון מוהר"ד משה דוד טענדלער שליט"א, הערכאות רק קבלו הגדרה שגם מוצדק לדינא, הגדרה שקוראים "ההארבערד קריטיראי" שנחשב ממש כ"מחתך ראשו" ר"ל של החולה, שהמוח כבר, ר"ל, ממש מתעכל.

והנה, אף שהלב עדיין יכול לדחוף כמה ימים, מ"מ כל זמן שאין להחולה כוח נשימה עצמאית, נחשב כמת, וכדביארתי בתשובתי בא"מ יו"ד ח"ג סימן קל"ב. במקרה שאיזה בית חולים, או איזה מדינה, יתחיל להחשיב כמתים גם חולים שלדינא חיים, ויתחייבו הרופא שמטפל בחולה זה, לצוות שיסלקו החולה ממכשירי נשימה, הנה מעצם הדין, נחשב כ"חד עברא דנהרא", שהרי בלעדו, יש עוד רופאים שכך יצוו, ומ"מ עדיף שיסלק עצמו מטיפול החולה, וישאר ביד הבית חולים לצוות כרצונם.

אבל במקרה שזה חולה יהודי, מחוייב הרופא וה"ה שאר יהודים, לעשות כל שביכלתם להצילו, אף שרק מצילו לכמה ימים, שהרי כבר הוי כגוסס, וגם אם הצלה זו יתחייב הרופא להוציאו הון רב, לשלם להמשכת המכשירי נשימה ושאר טיפולן, מחוייב כך לעשות, וכפי הגדרים של הארכת חיי שעה.

ואם יהיה איבה, יהיו מחוייבים כך לעשות גם לגויים.

ואסיים בברכה שנזכה בקרוב לקיומו במלואו של "אני ה' רופאיך" בביאת משיח צדקינו.

בידידות,

משה פיינשטיין